

Szövetkezés

Felelős szerkesztő:
Fekete György

rendkívüli kiadása

Megjelenik
16.000 példányban

Vessünk számot

az év első hónapjában. Végezzünk mindannyian pontos szövetkezeti számvetést, hogy mit tettünk a szövetkezeti ügy előmozdítására és mit mulasztottunk el.

Szövetkezeti hálózatunk minden egyes tagja az újév kezdetén tartson szigorú önvizsgálatot, hogy ő tényleg öntudatos szövetkezeti lélekkel dolgozott-e saját szövetkezetének előhaladásán, vagy csak névleg, papíron volt tagja a község javát szolgáló közérdekű intézménynek.

Ez a szigorú önvizsgálat egy jobb szövetkezeti jövőnek lesz a kiinduló pontja. A szövetkezeti jövő pedig szorosán egybe van kapcsolódva népünk boldogulásával. A virágzó, gazdag, főkeerős szövetkezetek népünket nemcsak jó háztartási gazdasági cikkekkel látják el, a körülmények szerint nemcsak olcsó árat biztosítanak, árakat szabályoznak, de ezenkívül ténylegesen szolgálják gazdanépünk kulturális és gazdasági előmenetelét.

Várfalván a szövetkezet jövedelméből gazdasági gépeket vásárolnak a gazdák közös használatra. A kisborosnyói, mezőteremi, szápáriligeti „Hangya” szövetkezetek népházat építettek, hogy a művelődési megmozdulások hajlékot találjanak. Hány meg hány helyen hirdetik a szövetkezeti könyvtárak, olvasóköri a szövetkezetek áldásos munkáját, ott ahol a tagok sajátjuknak, édes otthonuknak tekintik a szövetkezetet.

Igaz, hogy még nagyon sok helyen nem beszélhetünk ilyen szép

eredményekről, aminek a magyarázata az, hogy a tagok nem látnak különbséget a szatócsbolt és a szövetkezet között. Pedig a szatócsbolt sehohsem épített a községnek népházat, nem adott a gazdának használatra gazdasági gépeket, nem állított fel népkönyvtárt.

Az önvizsgálat során új elhatározás kell, hogy születessen minden szövetkezeti tag lelkében. Öntudatos szövetkezeti hűség, példás szövetkezeti vásárlás, aminek nyo-

mában virágzó szövetkezetek támadnak s melyek képesek népünket a mai szegénységéből kiemelni.

Szövetkezeteinket előbb azonban tegyük erőssé. Alapozzuk meg üzletrészek befizetésével, forgalmát emeljük vásárlásunkkal s álljunk mellette mindig igazi, együttérző szövetkezeti lélekkel. Csak így lesz a beállott 1935 a szövetkezők ujesztendeje s így válnak valóra az újévi jókívánságok és reményeségek.

Leveles láda.

Egyik szövetkezeti tagtársunk arról panaszol, hogy a szövetkezet a múlt évben nem adott osztaléket, pedig a mérlege nyereséggel zárult. Utána nézünk a dolognak s a következőket állapítottuk meg: Ezelőtt három évvel a szövetkezet közgyűlése kimondotta, hogy a szövetkezeti törvény rendelkezéseinek eleget tesz és felemelte az üzletrészek értékét 500 lejre. A közgyűlés azt is elhatározta, hogy a vásárlási visszatérítést és az osztaléket is minden évben a tagok üzletrészéhez csatolják, hogy így egészítsék ki az üzletrészeket, a befizetések mellett. Ugyanis az üzletrészek kiegészítésére a szövetkezet pénztára elfogad kisebb összegű heti vagy havi lefizetéseket is. A szövetkezet tagjai sorában többen voltak, akik már az első év folyamán kiegészítették üzletrészüket 500 lejre, havi 20 lejes befizetésekkel. Ezek a tagok természetesen az utóbbi években kikapták az osztaléket és a vásárlási visszatérítést is. Szövetkezeti

tagtársunknak volt 10 drb. 25 lejes üzletrésze, ez kitett 250 lej. A három utolsó évben ez az összeg felemelkedett a járandóságok hozzácsatolásával 380 lejre. Fizessen tehát ebben az évben tagtársunk minden hónapban 10 lej a szövetkezet pénztárába s akkor évvégére ki lesz egészítve az üzletrésze s az osztaléket nem fogják visszatartani.

Régi újévi szokások és babonák.

Újév alkalmával az emberi kíváncsiság szeretne bepillantani a titokzatos jövőbe s mindenki szeretné tudni, hogy vajon az eljövendő év mit rejteget számára. Természetesen mindenki jót, szerencsét vár és ezt szeretné megjósolni a Szilveszter, illetve az újév körülményeiből is. A bolgárok egyes községekben ünneplőbe öltözve, égő gyertyákkal vonulnak a templomba Szilveszter éjszakáján, templomozás után pedig otthon karácsonyi kalácsból esznek, mialatt az utcákon a fiatalabbja pisztolyt durrogat, ostort pattogtat, hogy elűzze a rossz szellemeket, a repülő sárkányokat és a seprünyelen nyargalászó boszorkányokat. Erdélyben is egyes helyeken a kü-

szöbre keresztbefektetett seprükkel tartják távol a háztól a gonosz szellemet ilyenkor.

Nemcsak nálunk, hanem ugyyszólván Európaszerte nagy reménységet fűznek az eladó-lányok a Szilveszteri eseményekhez. Olmot öntenek s abból az alaktalan tömegeből próbálják kihámozni leendő férjük foglalkozását. Mulatságos dolog a galuska főzés is, amikor a társaságban levő leányok pont éjjélkor fiu ismerőseik nevét cédulákra írják s azt galuskába gyurják. A galuskákat friss vízbe dobják és amelyik legelőbb száll fel, az mutatja a jövődő férj nevét. Sokan kiszaladnak az utcára s első az férfinek, akit látnak megkérdezik a kereszt nevét, ami szintén a jövődőbeli nevével lenne azonos. A szász leány ujév éjjelén hátrafelé lépdelve megy ki a szobából és így hoz be egy öl fát. Ha a hasábok száma páros vagy páratlan, mint az évszám, akkor biztosan férjhez megy. A máramarosi román lány ujévkor bekötött szemmel karós-kerítéshez megy s egy karóra szallagot köt. Ha a karó szép egyenes, akkor a férje is szép szál legény lesz, ha pedig a karó görbe, akkor férje sem lesz valami deli legény. A rutén néphit a halálra vonatkozólag próbál jósolni. Az év utolsó estéjén annyi pogácsát tesznek a kemencébe ahány tagja van a családnak. Mindenki választ magának egy pogácsát még a sütés előtt s abba tollat dug. Akinek a tolla sütés közben megég, az meg fog halni az év folyamán. Sok helyen azt tartják, hogyha Szilveszter éjszakáján esik az eső, reggelre pedig a nap süt akkor semmi remény nem lehet a jó termésre. A szászok szerint, ha Szilveszter éjszakáján telihold ragyog, pompás lesz a termés. A disznóhus és malac szerencsét hoz a házra. Ellenben nem jó szárnyast enni, mert ez esetben a szerencse elrepül, vagy a tyúk szétkaparja a gazdaságot.

Ma amint az élet egyre nehezebbé válik, fogy a vígság is ujév ünnepén s mind kevesebbet adnak a régiek babonáira, aminek nincs is semmi alapja s maholnap csak a feljegyzések fogják az utókor számára megőrizni.

Citroën megbukott. Európa legnagyobb autógyárosáról van szó, a francia iparbáróról, aki nem kevesebb, mint 700 millió frank deficitel zárt, ami a négy és fél milliárd lejít meghaladja.

Jól gondolja.

- Te, ma óriási pofozkodás lehetett a Papagáj-kávéházban.
- Honnan gondolod?
- Onnan, hogy öt pofont én is kaptam.

Asszonytestvéreimhez!

Egy hosszú esztendő áll mögötünk. Tekintetek vissza egy pillanatra, hisz jól esik az elfáradt vándornak visszapillantani az elhagyott utra, mely sziklás volt, tele görönggyel, szakadékkal, erőt és kitartást meríteni belőle a jövő esztendőre, mit eltakar előlünk a titok sűrű fátyla, hiába akarunk bepillantani kíváncsi szemekkel.

Ki tudja, milyen lesz, mit hoz számunkra az új esztendő? kérjük és reménykedve imádkozunk egy boldogabb újévért.

1934 már a mult ködébe burkolózik, pedig hányszor fakasztott könnyet a szemünkből, mikor reá néztünk apró gyermekeink rongyos ruháira, miket már lehetetlen volt tovább foltozni, mikor irkára, ceruzára kérték pénzt s nem tudunk adni, mert egy utolsó bani sem volt a házunknál. Nincs! Hányszor felettük röviden a kérő szóra és ilyenkor, hogy össze facsarodott a szívünk. Emlékszel-e reá Asszonytestvérem?

Mikor a gazda fáradt arcára tekintettünk, a gondülte ráncos homlokra, a dérütötte fejre, hányszor fordultunk el, hogy ne lássa meg könnyes szemünket. Hogy takargattuk előtte a nyomoruságot, a nincsent s biztattuk, hogy ne csüggedjen. Emlékszel-e reá Asszonytestvérem?

Elmaradt 1934. Megérkezett 1935, titkokkal telve, sejtelmesen. És most az Új év kezdetén szálljunk egy kicsit magunkba és kérdezzük meg, vajjon nem voltunk-e mi is vétkesek, vajjon minket nem terhel-e felelősség az elmúlt esztendő nyomoruságában? Vajjon nem tudtuk volna megkönnyíteni a magunk és családunk életét? De mennyire Asszonytestvéreim. Bennünk is volt hiba,

még gedig igen-igen nagy, mert a bevásárló kosár a szövetkezet helyett vásárokbá járt, idegen boltokba vándorolt. Idegen csatornába gurultak a nehezen keresett lejek és mi a gyermekeink kérő szavára „nincsen”-nel feleltünk. Így volt ugye Asszonytestvérem? Oh hány álmatlan éjszakával lett volna kevesebb nekem is, neked is, a gazdának is, ha az a bevásárló kosár csak a szövetkezetbe megy és onnan jó vissza, tele olcsó, jó áruval, még kék fedelű irkára is jutott volna, a gazdának meg gondúzó dohánnyra.

Itt állunk az új esztendő küszöbén. Jertek ide mind, mind szövetkezeti háziasszonyok fogjuk meg egymás kezét, szeretettel, melegséggel, ne engedjük el soha többé és fogadjuk meg, hogy a bevásárló kosarunk csak a szövetkezetben telik meg ebben az esztendőben s meglássátok, boldog, jó és áldásban gazdag lesz az 1935-dik esztendő.

Bitayné.

Feltalálták a vízhatlan cementet.

Nemrég Cavadini Ettore olasz mérnök új találmánnyal lepte meg a világot. Feltalálta a vízhatlan cementet, amely még négy atmoszféray nyomás mellett sem engedi át a vizet, tehát az építkezéseknél nagyon előnyösen használható fel, mert a vízhatlan cement a levegő és eső behatásai alatt nem fog megrepedezni. A Cavadini eljárásával készült cement a kiöntés után azonnal köt s vízzel érintkezve már az első 24 órában kezd keményedni. Az új eljárási mód rövid idő alatt nemcsak Olaszországban terjedt el, hanem Francia- és Németországban is.

Fogyasztási szövetkezet Kajalon.

Szlovenszkónak a Kiszálföld legtermékenyebb vidéke, ahol alig van község fogyasztási szövetkezet nélkül. Ezek a szövetkezetek a galántai „Hanza” Áruközpont kötelékébe tartoznak, ahonnan áruellátást és ellenőrzést nyernek. Itt a szövetkezetek körül csoportosul a lakosság és nemcsak gazdasági célokat szolgál a szövetkezet, hanem olvasóhelyiségben, előadóteremben a művelődést is előmozdítja. A tagok öntudatos szövetkezeti hűsége példászerű s ez hozta létre a nemrég épült díszes szövetkezeti házat is Kajalon. Kövessék a mi szövetkezeteink tagjai a kajali szövetkezők példáját.

Jegyezzünk szövetkezeti üzletrészt, vásároljunk a szövetkezetben!

Gazdasági leltár.

Bizony ilyen is létezik a világon nemcsak szövetkezeti leltár, amiről már minden szövetkezeti tag hallott. Mi lenne vajon szövetkezeteinkkel, ha évente egyszer-kétszer nem leltározna az Igazgatóság vagy a kiszálló Ellenőr? Valószínű, hogy a szép szövetkezeti házak és vagyonok észrevétlenül eltűnnének, mert a vagyont jó számontartani s időnként arról számadást készíteni még akkor is, ha az a vagyon nem 200—300 szövetkezeti tagé.

A jó gazda ceruzával is dolgozik és ilyenkor az év első hónapjában összeírja a vagyonát, s így megállapítja, hogy milyen vagyonnal lépett át az új esztendőbe. A vagyonleltárba felveendő az ingatlanok: szántó, rét, belsőségek értéke, továbbá az épületek, ingóságok becsértéke, azonkívül az állatállomány, gabona-, termény-, eszközleltár értéke. Vegyük számba továbbá terheinket, adósságainkat és ezek összegét vonjuk le a vagyon értékéből, hogy tiszta képet nyerjünk vagyonunk felől. A vagyonleltár adatait és eredményét hasonlítsuk össze az előző évi leltárral s így állapítsuk meg a haladást vagy visszahesztést.

A gazdasági számadás azonban nemcsak az évvégi leltározásból áll, hanem évközben is vezessen számadást minden gazda a bevételeiről és kiadásairól. Jegyezzünk fel minden bevételt és a legkisebb kiadást, akár a külső gazdaságra, akár pedig a háztartásra vonatkozik. Még helyesebb, ha állandó számadást vezetünk a terményeinkről és az állatállományunkról, valamint egyéb készleteinkről. Az itt mutatkozó kiadások közé vegye fel a háztartásban elhasznált terményeket és egyéb cikkeket, így aztán tiszta képet nyer afelől minden gazda, hogy a háztartás mibe kerül, ami igen fontos, mert a gazdának életszínvonalát csakis a várható jövedelméhez szabad méreteznie.

Igen sok értelmes és szorgalmas gazda ment már tönkre amiatt, hogy nem vezetett számadást s így életszínvonalát nem tudta megfelelő módon, a bevételhez méretezni. Még a nem eléggé takarékos feleséggel szemben is nagy ütőkártya, a rendszeresen vezetett számadás a gazda, a családfő kezében, mert rá tud mutatni, hogy hol a hiba s melyek azok a kiadások, melyeket megle-

hetett volna s a jövőben meg kell takarítani. A rendes számadás jó tükörcs a könnyelmű gazda számára is, megmutatja, hogy a jelentéktelennek látszó apró kiadások, egy évben milyen hatalmas összegre rugnak.

Ezeknek az egyszerű számadásoknak, feljegyzéseknek a vezetése nem jelent különösebb megterhelést a gazdának, még a legnagyobb dologidőben is is van idő e néhány tétel bejegyzésére.

Külföldön a kisgazda számvitel oly mértékben ki van fejlődve, hogy az ezekből leszűrt adatok és tapasztalatok döntő hatással vannak a mezőgazdasággal kapcsolatos kormányintézkedésekre is. Nálunk is azért lenne égetően fontos a kisgazdák pontos számvitele, mert Románia is mezőgazdasági állam.

A számadásokon kívül vezessen a gazda napi feljegyzéseket is a fontosabb eseményekről: időjárásról, a napi munkabeosztásról, munkateljesítményről, az egyes földek terményhozamáról, mikor volt vetve stb, hogy a későbbi években tudjunk összehasonlítást csinálni és abból a jövőre magunk, vagy utódaink értékes tapasztalatokat vonhassanak le.

Ne halogassa tehát egyetlen gazda se, a vagyonleltár felvételét és gazdasági számadás, a napi feljegyzések bevezetését, mert ezzel jobb gazdálkodási lehetőségeket teremtünk úgy a magunk, mint gyermekeink számára.

Husz évi fogság után itthon.

Szücs Boldizsár tizedest katonasorban találta a háború. Galiciában harcolt az oroszok ellen míg egy gránátszilánktól találva fogságba került. Messze Kelet-szibériából küldötte honvágygal tele sóhajait a Kárpátok koszorúza Erdély felé. De van-e erő és hatalom, ami a honváagnak ellen tud állani. Szücs Boldizsár is nekiindult a végtelen orosz mezőknek s így ért haza Szilveszter estéjén az Erdővidéki Bărbăntfalvára. Kissé bizonytalanul kérdezte az ajtóban álló a fiata menyecskét:

— Nem tudom jó helyt járok-e? Ez a Szücs András háza? — Benn könnyes szemmel borult azóta özvegyé lett Édes anyja nyakába, aki reszkető kezekkel ölelte, simogatta régen elveszettnek hitt egyetlen fiát. Aztán előkerült az ifju sógor és az egyszerű családra még soha nem köszöntött olyan mosolygós képpel az ujesztendő, mint most.

Amerikai módszerű rablótámadás egy budapesti bank ellen.

A Pesti Kereskedelmi Bank ellen merész rablótámadást kísérelt meg egy három tagból álló rablóbanda. Egy lopott autón a kiszemelt bank épülete elé hajtottak, amelyből a banda két tagja Radovics és Tari kiszállva, berohantak a bank helyiségébe. A várakozó ügyfelek és a banktisztviselők megrémítésére lövöldözni kezdtek és a revolverét használó pénztárost lelőtték, úgyszintén egy ott várakozó kifutó fiút is. Halálosan megsebesítették a banknak még egyik tisztviselőjét, míg egy másik tisztviselő, aki az ablakon ugrott ki, olyan szerencsétlenül esett, hogy szörnyet halt. A rablók nem tudtak semmit zsákmányolni, mert a bank Szalai nevű főtisztviselője egy jólirányzott lövéssel megsebesítette az egyik támadót. Közben a bank vész-szirenája is megszólalt s így jónak látták a gonosztevők mielőbb elmene-külni, ami sikerült is a bank előtt várakozó autón, melyet cinkostársuk vezetett. A rendőrök és a detektívek széleskörű nyomozása azonban rövidesen kézrekerítette a vakmerő rablókat, akiknek nem ez volt a legelső vállalkozásuk. A bankrablás áldozatait nagy részvétellel temették el.

Most a fővárosi pénzügyintézetek egyesülete értekezletet tartott, hogy megbeszéljék, milyen módon biztosítsák a bankok pénztárait hasonló rablótámadásokkal szemben. Eddig már számos ajánlat és terv érkezett be, ami által minden hasonló támadásnak elejét lehet venni.

Tizmillió értékű arany-csempészés.

A budapesti rendőrség leplezte le a romániai aranycsempészeket, éppen akkor, amidőn a pályaudvaron Svájcba akartak továbbcsempészni a nagybányái bányákból kikerült 78 kgr. aranyat. A két csempészt azonnal letartóztatták s átadták a közben Bukarestből megérkezett hatósági közegeknek. A Banca Națională két magasrangú tisztviselője is kiutazott az ügy kivizsgálására, mert a kitermelt aranyat 111.111 lejes kilogramonkénti áron, mindenki köteles a román jegybanknak beszoigáltatni.

Vallásorán.

Hittanorán felszólítják Móríckát: — Mondd csak mi történik akkor, ha a tizparancsolatból egyet megszegünk?

Móricka habozás nélkül feleli:

— Marad kilenc.

Ne vásároljunk hitelben, a hitel a szövetkezet megrontója!

Kicsiny szövetkezők rovata:**Redves gyermekek!**

Szeretném ha a „Szövetkezés“ mai gyermek rovatát mindnyájan az eddiginél sokkal figyelmesebben olvasnátok el, mert olyan dolgokról számolok be nektek, mikből tanulhattok és példát vehettek. Kedves Gyermekek, amit itt én írok az nem színes mese, hanem valóság és a benne szereplők a ti kicsi ismeretlen szövetkezeti testvéreitek.

Először is nézzétek meg Európa térképét és az olvasás alatt ujjacskátokkal utazzatok el azokra a helyekre, amelyekről írni fogok.

Utazásunk első állomása legyen *Németország*, s ott állapodjunk meg Kölnben. Talán már van közöttek olyan, aki tanulta is, hogy Köln egy nagyon szép, virágzó német város, de azt még nem hallottátok, hogy ott milyen nagyszámu szövetkezeti gyermek él! Elemi és közép iskolások, fiúk és lányok mind az iskolás gyermekek szövetkezetéhez tartoznak. Hozzájárultak kicsi pénzüikkel a gyermek szövetkezet megalakításához s így mind tagjai is ennek. Képzeljétek külön ujságjuk van a gyermekeknek, címe: „A mi kis koszorunk!“ Ebben kedves kis szövetkezeti mesék, versek, szindarabok, meg képek vannak. Hetenként egyszer összegyűlnek a ti kis német testvéreitek és mese délutánokat hallgatnak végig, melyek rendszeren vidám társas játékkal végződnek. Éppen most tartották a 100-ik mese délutánt. A kicsi szövetkezők csakis az ő szövetkezetükből vásárolják iskolai felszerelésüket, olyan ügyesen gazdálkodnak, hogy a jó tanuló, de szegény társaiknak ingyen tudnak írószereket turtatni. Van külön, saját beszerzésű gyermek könyvtáruk, ahonnan csekély összegért a legjobb és legtanulságosabb könyveket kapják olvasni.

De nem csak a német testvérek munkája említésre méltó, hanem irányítsátok ujjacskátokat a szomszédos *Franciaország* felé, kukkantsunk be Párizsba, az ország fővárosába, lássuk, ott mit művelnek a gyermekek? Itt is havonta megjelenő lapja van a gyermek szövetkezetnek, amit nem tudnak elég sok példányszámban nyomtatni, úgy elkapkodják a kis olvasók! Rendeztek nem rég egy szép gyermek előadást, minek jövedelméből vettek egy mozit, hol szövetkezeti filmeket vetítenek. Egy jól sikerült tombola estélyből pedig egy rádiót szereztek be. A szegényebb gyermekek pénz helyett munkával já-

rultak a kicsi szövetkezet megalakításához. A szép jövedelemből csupa hasznos dolgot vásárolnak, pl., könyveket, kicsi muzeumot rendeztek be, juttatnak a szegényeknek belőle és a betegeket orvosi kezelésben részesítik. Egyik jövedelmi forrásuk a „gyógynövény„ termelés és gyűjtés; minden tag dolgozik a közös kertben, melynek jövedelme a kicsi szövetkezeté. Külsőleg is elűtnek a szövetkezeti gyermekek a többiektől, ők mindig rendszeren és tisztán járnak, külön szövetkezeti zsebkendőjük van. Aki a rendet nem tartja be, azt kizárják a szövetkezetből.

Most szépen elbucszunk a kis franciáktól és átmegyünk a szomszédos *Belgiumba*. Itt a gyermekszövetkezetek munkája nagyon érdekes.

A szépen fejlődő kicsi szövetkezet vett földeket és azon a tagok gazdasággal foglalkoznak. Belga testvéreitek ideje úgy van beosztva, hogy minden szövetkezeti tag az iskolai lecke után pár órát köteles dolgozni a közös birtokon. Van aki a mezei munkához van beosztva, van aki az állatok mellé. Mert állatokat is tartanak, még pedig olyan jó hiru teheneket, hogy mindenki boldog, ha a kicsi szövetkezők gazdaságából vásárolhat tehenet. De van liba, ruca, házinyul, sőt csibe is a gazdaságban. Ezzel természetesen a leányok foglalkoznak, akik szép jövedelmet biztosítanak a kis szövetkezetnek.

A leánykák dolgoznak a virágos kertben is és a kis szövetkezők virágmagvai messze földön híresék. De nemcsak a gazdaságban dolgoznak, hanem a gyermekek vezetik a szövetkezet könyveit is, amit időnként a nagyszövetkezet vezetősége átvizsgál.

Na ugy-e kedves kicsiny szövetkező Barátaim nem is gondoltátok, hogy ilyen mesébe illő dolgokat valósítanak meg szövetkezetek útján a ti kicsiny német, francia és belga szövetkezeti testvéreitek. Ők már megtanulták jó szüleiktől s tudják, hogy előhaladást, boldogulást jelent az összetartó szövetkezeti munka.

Tanuljatok ti is tőlük s legyetek jó szövetkezeti vásárlók, mert akkor a jövő számban folytatni fogom a megkezdett beszámolót.

Ella-néni.

Szövetkezeti szervezkedés Csikmegyében.

Örvendetes jelenség, hogy a gazdaságilag leszegényedett székelység a szövetkezeti tömörülésben, összefogásban keresi a jobb megélhetési lehetőséget. A csikszentamási nagy jelentőségű gyűlés után Gyergyóalfaluban Gál Tamás plebánossal az élén, több mint 500 ember vett részt a szövetkezeti szervezkedést előkészítő gyűlésen, melyen elhatározták a „Csikmegyei Általános Szövetkezet“ megalakítását.

Találgatódsi.

Egy tulmodern festőművész megházasodott. Nehány hét mulva megkérdezik a fiatal asszonykától:

— Na, hogy éltek?

— Jól feleli az asszonyka. Azuram fest, én főzök és aztán találgatjuk, mi az, amit ő fest és mi az, amit én főztem.

Kitünő kiszolgálás.

Az állatkereskedésbe beállit egy urinó és így szól az inasgyerekhez:

— Van kérem majmuk?

— Hogyne volna. Rögtön küldöm a főnök urat.

Téli kép. Farsangi szánkózás a hegyek között.